

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

вул. Прорізна, 15, м. Київ, 01601, тел. (044) 254-06-00, тел./факс: (044) 279-05-29
E-mail: zagal@nads.gov.ua, сайт: www.nads.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 37819430

від _____ 20__ р. № _____

На № _____ від _____ 20__ р.

НАДС в межах повноважень розглянув Ваше звернення і повідомляє.

Згідно зі статтею 13 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» (далі – Закон № 889) НАДС, як центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби, видає у випадках, встановлених законом, нормативно-правові акти з питань державної служби, надає роз'яснення з питань застосування Закону № 889 та інших нормативно-правових актів у сфері державної служби.

Відповідно до частини другої статті 5 Закону № 889 відносини, що виникають у зв'язку із вступом, проходженням та припиненням державної служби, регулюються Законом № 889, якщо інше не передбачено законом.

Пунктом 4 частини першої статті 7 Закону № 889 передбачено, що державний службовець має право на оплату праці залежно від займаної посади, результатів службової діяльності, стажу державної служби, рангу та умов контракту про проходження державної служби (у разі укладення).

Статтею 8 Закону № 889 визначено основні обов'язки державного службовця та передбачено, що державні службовці виконують також інші обов'язки, визначені у положеннях про структурні підрозділи державних органів та посадових інструкціях, затверджених керівниками державної служби в цих органах, та контракті про проходження державної служби (у разі укладення).

Законом України від 11 березня 2025 року № 4282-IX «Про внесення змін до деяких законів України щодо впровадження єдиних підходів в оплаті праці державних службовців на основі класифікації посад» (далі – Закон № 4282) внесено зміни до Закону № 889 в частині підходів щодо оплати праці державних службовців на основі класифікації посад.

UB
НАДС
№6129/10.3-25 від 08.07.2025
КЕП: Аллошина Н. О. 08.07.2025 18:23
3FAA9288358EC0030400000086E5290057DAD500

Згідно з інформацією, розміщеною в картці документа (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/4282-20>), Закон № 4282 опубліковано в офіційному виданні «Голос України» – 04 червня 2025 року № 109.

Відповідно до статті 94 Конституції України закон набирає чинності через десять днів з дня його офіційного оприлюднення, якщо інше не передбачено самим законом, але не раніше дня його опублікування.

Наразі частинами другою, четвертою та шостою статті 50 Закону № 889 передбачено, що заробітна плата державного службовця складається з:

1) сталої заробітної плати – посадового окладу, надбавки за вислугу років, надбавки за ранг державного службовця;

2) варіативної заробітної плати – премії за результатами щорічного оцінювання службової діяльності, місячної або квартальної премії.

Стала заробітна плата державного службовця є фіксованою виплатою та основною винагородою за виконання посадових обов'язків, яка гарантується Законом № 889.

Варіативна заробітна плата залежить від особистого внеску державного службовця в загальний результат роботи державного органу, є винагородою за ініціативну роботу, своєчасне і якісне виконання завдань, виконання додаткового обсягу завдань.

Державний службовець може отримувати гарантійні та компенсаційні виплати, передбачені законодавством.

Гарантійні та компенсаційні виплати встановлюються державним службовцям незалежно від їхньої заробітної плати, не входять до її сталої або варіативної складової та не враховуються при формуванні фонду сталої та варіативної заробітної плати. Такі виплати є частиною державних гарантій, спрямованих на компенсацію витрат, що виникають у зв'язку з виконанням службових обов'язків або реалізацією спеціального правового статусу державного службовця.

До гарантійних та компенсаційних виплат належать: компенсація у зв'язку з роботою, яка передбачає доступ до державної таємниці; матеріальна допомога для вирішення соціально-побутових питань; грошова допомога, що виплачується з наданням щорічної основної відпустки; інші гарантійні та компенсаційні виплати, встановлені законодавством.

Джерелом формування фонду оплати праці державних службовців є державний бюджет.

Порядок формування фонду оплати праці державних службовців у державному органі затверджується Кабінетом Міністрів України.

Крім того, Законом № 4282 викладено у новій редакції статтю 52 Закону № 889.

Наразі статтею 52 Закону № 889 визначено умови виплати надбавок, премій та компенсацій, серед яких не передбачено виплату за додаткове навантаження у зв'язку з виконанням обов'язків тимчасово відсутнього державного службовця та виплату за додаткове навантаження у зв'язку з виконанням обов'язків за вакантною посадою державної служби.

Отже, положеннями Закону № 889 на цей час не регулюються питання виплат за додаткове навантаження у зв'язку з виконанням обов'язків тимчасово

відсутнього державного службовця та виплат за додаткове навантаження у зв'язку з виконанням обов'язків за вакантною посадою державної служби.

Разом з тим, статтею 2 Закону України «Про оплату праці» встановлено, що основна заробітна плата – це винагорода за виконану роботу відповідно до встановлених норм праці (норми часу, виробітку, обслуговування, посадові обов'язки). Вона встановлюється у вигляді тарифних ставок (окладів) і відрядних розцінок для робітників та посадових окладів для службовців.

Додаткова заробітна плата – це винагорода за працю понад установлені норми, за трудові успіхи та винахідливість і за особливі умови праці. Вона включає доплати, надбавки, гарантійні і компенсаційні виплати, передбачені чинним законодавством; премії, пов'язані з виконанням виробничих завдань і функцій.

Інші заохочувальні та компенсаційні виплати. До них належать виплати у формі винагород за підсумками роботи за рік, премії за спеціальними системами і положеннями, виплати в рамках грантів, компенсаційні та інші грошові і матеріальні виплати, які не передбачені актами чинного законодавства або які провадяться понад встановлені зазначеними актами норми.

Статтею 98 Кодексу законів про працю України визначено, що оплата праці працівників установ і організацій, що фінансуються з бюджету, здійснюється на підставі законів та інших нормативно-правових актів України, генеральної, галузевих, регіональних угод, колективних договорів, у межах бюджетних асигнувань та позабюджетних доходів.

Відповідно до статті 2 Бюджетного кодексу України закон про Державний бюджет України – це закон, який затверджує Державний бюджет України та містить положення щодо забезпечення його виконання протягом бюджетного періоду.

Пунктом 13 розділу «Прикінцеві положення» Закону України від 19 листопада 2024 року № 4059-IX «Про Державний бюджет України на 2025 рік» (далі – Закон № 4059) встановлено, що у 2025 році оплата праці державного службовця державного органу, який провів класифікацію посад державної служби, складається з:

сталой заробітної плати – посадового окладу, надбавки за вислугу років, надбавки за ранг державного службовця, грошової допомоги, що виплачується з наданням щорічної основної оплачуваної відпустки, інших доплат, передбачених законами України;

варіативної заробітної плати – премій, компенсацій за додаткове навантаження у зв'язку з виконанням обов'язків тимчасово відсутнього державного службовця та за вакантною посадою державної служби, матеріальної допомоги для вирішення соціально-побутових питань.

Крім того, абзацом шостим пункту 13 розділу «Прикінцеві положення» Закону № 4059 передбачено, що норми Закону України «Про державну службу» щодо умов та порядку оплати праці державних службовців застосовуються в частині, що не суперечить Закону № 4059.

Отже, у 2025 році оплата праці державних службовців державного органу, який провів класифікацію посад державної служби, здійснюється на основі класифікації посад державної служби відповідно до Закону № 4059 з урахуванням положень Закону № 889 та абзацу шостого пункту 13 розділу «Прикінцеві положення» Закону № 4059.

Враховуючи викладене, питання щодо можливості встановлення доплати, яка передбачає компенсацію за додаткове навантаження у зв'язку з виконанням обов'язків тимчасово відсутнього державного службовця, має розглядатися з урахуванням діючого законодавства, відповідно до якого здійснюється оплата праці.

Положеннями Закону № 4059 не встановлено розміру компенсацій за додаткове навантаження у зв'язку з виконанням обов'язків тимчасово відсутнього державного службовця та за вакантною посадою державної служби.

Водночас звертаємо увагу, що згідно з частиною першою статті 51 Бюджетного кодексу України керівники бюджетних установ утримують чисельність працівників, військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу, поліцейських, співробітників Служби судової охорони та здійснюють фактичні видатки на заробітну плату (грошове забезпечення), включаючи видатки на премії та інші види заохочень чи винагород, матеріальну допомогу, лише в межах бюджетних асигнувань на заробітну плату (грошове забезпечення), затверджених для бюджетних установ у кошторисах.

Окремо повідомляємо, що листи міністерств, інших центральних органів виконавчої влади мають лише роз'яснювальний (інформаційний) характер і не встановлюють правових норм.

З повагою

Голова

Наталія АЛЮШИНА